

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/119/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214211493
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Gažovičová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1214211493.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Olejkárska 1, Bratislava, zastúpeného advokátom JUDr. Vladimírom Kánom, so sídlom Námestie M. Benku 9, Bratislava, proti odporkyni: I. K., R.. XX.XX.XXXX, R. D. W. XX, D., U. V. T. K., pracovníčkou Okresného súdu Bratislava II, o zaplatenie 50,70 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 24. októbra 2014, č.k. 21C 160/2014-24, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti m e n í tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 16,50 eur a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 29,57 eur, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, so sídlom v Bratislave, do troch dní.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom zo dňa 24. októbra 2014, č.k. 21C 160/2014-24, uložil súd prvého stupňa odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur a nahradiť mu trovy konania vo výške 16,50 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo veci samej rozhodol podľa § 760 Občianskeho zákonníka, § 8 ods. 5, 6 zákona č. 514/2009 Z.z. o doprave na dráhach. Svoje rozhodnutie vo výroku o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p. a navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov konania na ktoré mu vznikol nárok vo výške zaplateného súdneho poplatku v sume 16,50 eur, nepriznal mu trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur, nakoľko trovy konania spolu vo výške 104,38 eur; viac ako dvojnásobok dlžnej sumy; sú neprimerané voči pohľadávke 50,70 eur. Pri znížení trov konania prihliadol na to, že navrhovateľ obdobné nároky uplatňuje vzorovým návrhom, v ktorom sú menené len identifikačné údaje odporcu, dátum jazdy a variabilný symbol, príprava týchto návrhov je rutinná činnosť, nevyžadujúca žiadne odborné znalosti, a teda ide o trovy neúčelne vynaložené.

Proti tomuto rozsudku, do výroku o náhrade trov konania, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zmeny tak, aby mu bola priznaná náhrada trov prvostupňového konania v sume 16,50 eur - titulom súdneho poplatku a titulom trov právneho zastúpenia v sume 88,70 eur (za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur + DPH a 3 x režijný paušál 8,04 eur + DPH). Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa pri aplikácii § 150 ods. 2 O.s.p., pričom poukázal na dôvodovú správu novely Občianskeho súdneho poriadku účinnú od 15.10.2008, podľa ktorej, súd môže pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke neprimerané, t.j. ak trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, čo treba chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, o ktorý prípad však v danej veci nejde. Poukazoval na to, že zaplatenie súdneho poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znížovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Dôvodil tým, že všetky uplatňované trovy konania sú účelne vynaložené a uplatňované v súlade s vyhl. č. 655/2004 Z.z. Namietal tiež nepreskúmateľnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa v napadnutej časti, pre nedostatok jeho odôvodnenia, ktorým postupom mu bola odňatá možnosť konať

pred súdom. Zároveň poukázal na dôvody, na základe ktorých Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, v niektorých prípadoch v obdobných veciach s totožným skutkovým stavom rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil.

Odporkyňa, resp. jej opatrovníčka sa k odvolaniu nevyjadrili.

Odvolací súd prejednal vec v napadnutej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti nie je úplne vecne správny.

V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáhal proti odporkyňi zaplatenia sumy 50,70 eur. Z hľadiska predmetu konania, ktorým je nezaplatenie cestovného a úhrady, ide o vec s nízkou hodnotou sporu, pretože uplatňovaná pohľadávka nepresahuje 1.000 eur.

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že súd prvého stupňa návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel, keď odporkyňu zaviazal na zaplatenie sumy 50,70 eur a pokiaľ išlo o náhradu trov konania zaviazal odporkyňu na zaplatenie len sumy 16,50 eur, keď tieto znížil tak, že mu nepriznal trovy právneho zastúpenia v sume 88,70 eur za ním uplatňované tri úkony právnej služby v sume (3x 16,60 eur + 8,04 eur + 20% DPH), to s poukazom na ust. § 150 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Z hľadiska odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa pri rozhodovaní o náhrade trov konania správne postupoval, keď trovy konania; na náhradu ktorých vznikol úspešnému navrhovateľovi nárok v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.; znížil v zmysle ust. § 150 ods. 2 O.s.p.. Hoci je zníženie či nepriznanie náhrady trov konania v tomto prípade výlučne na úvahe súdu, nestotožnil sa odvolací súd s posúdením nároku navrhovateľa na náhradu trov konania súdom prvého stupňa tak, že navrhovateľovi nepatrí náhrada žiadnych trov právneho zastúpenia.

Je totiž potrebné vziať zreteľ na to, že; tak, ako to správne namietal i navrhovateľ; poplatková povinnosť, vyplýva priamo zo zákona, je obligatórnou podmienkou konania vo veci samej, a preto jej krátenie alebo nepriznanie v rámci trov súdneho konania v drobných sporoch neprichádza do úvahy. Navrhovateľovi vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania; za dva úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a podanie návrhu po 16,60 eur, 2 x paušálna náhrada po 8,04 eur, k tomu 20% DPH, spolu vo výške 59,14 eur. Podľa názoru odvolacieho súdu je potrebné priznať navrhovateľovi aj náhradu trov právneho zastúpenia avšak iba za jeden úkon právnej služby - prevzatie a príprava zastúpenia, bez ktorej by ani nebolo došlo k samotnému zastupovaniu v konaní. Pokiaľ ide o krátenie trov konania o odmenu za jeden úkon právnej služby - spísanie a podanie návrhu, je treba uviesť, že predmetom tohto konania sú pohľadávky, ktoré sa hromadne uplatňujú, pričom navrhovateľa v týchto konaniach zastupuje advokát JUDr. Vladimír Kán a jeho písomné podanie na súd - návrh, je vo všetkých prípadoch z hľadiska právnej argumentácie rovnaký, k zmene dochádza len v označení značky veci navrhovateľa (naša značka), mena a adresy odporcu, dňa a čísla linky, kedy došlo k porušeniu Prepravného poriadku Mestskej hromadnej prepravy v Bratislave. Skutková stránka veci je štandardná, predmet sporu po právnej stránke tiež nie je zložitý, a teda vyžadujúci si náročnú prípravu najmä s ohľadom na preštudovanie iných s vecou súvisiacich predpisov.

Z ust. § 150 ods. 2 O.s.p. nevyplýva záver o tom, že postup podľa uvedeného ustanovenia je možný iba v prípade, ak trovy konania predstavujú "minimálne dvojnásobne" vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Takýto záver nevyplýva ani z dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu. V nej sa uvádza iba ako príklad, že aplikácia je prípustná najmä v drobných sporoch, v ktorých trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka, čím sa nemyslí násobok uplatnenej pohľadávky.

Vychádzajúc z toho, že cieľom súdneho konania v predmetnej veci je vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže tu prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska odmeny advokáta, dospel odvolací súd k záveru, že v danej veci je opodstatnené zníženie (nie nepriznanie) náhrady trov právneho zastúpenia. Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazoval na iné rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k aplikácii § 150 ods. 2 O.s.p., tieto nie sú pre rozhodnutie v danej veci právne významné a ani pre toto konanie záväzné z hľadiska § 135 O.s.p., resp. § 159 ods. 2 O.s.p.

Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa tak malo všetky náležitosti požadované ust. § 157 ods. 2 O.s.p., a preto nie je odôvodnená námietka navrhovateľa týkajúca sa jeho nepreskúmateľnosti pre nedostatok dôvodov, a tým ani jeho obrana, že by mu tým bola odňatá možnosť konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, zmenil (§ 220 O.s.p.) tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania vo výške zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 16,50 eur a po krátení trov právneho zastúpenia mu priznal odmenu za jeden úkon právnej služby v sume 29,57 eur, t.j. 16,60 eur + 8,04 eur + 20% DPH.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p. a vzhľadom na pomerný úspech účastníkov v odvolacom konaní, nepriznal žiadnemu z nich nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.